

отъ сутринѣ до вечерѣ, и прѣзъ този день не работяхъ, но споредъ учение-то Христово влизахъ въ одаи-тъ си (Мат. 6; 6), и ся моляхъ Богу, четяхъ Св. Писаніе, размышлявахъ за грѣхове-тъ си, и гы исповѣдвахъ на Бога, а когато свършихъ молитвы-тъ си, ядѣхъ каквото ся намираше. *Такъвъ* постъ е приличенъ и полезенъ. Но цѣль-та даже на такъвъ постъ, не е да ны очищава отъ грѣхъ или да ны направи угодны на Бога, но да е *помощь* на молитвѣ и размышленіе. Когато человекъ малко яде, или не яде нищо, умъ-тъ му е по бистръ, и той може да размышлява и да ся моли Богу по добръ. Философи-тъ нѣкога за да постигнѣтъ по высокъ наукъ, малко ядѣхъ. За това когато ный искамы да ся молимъ Богу или мыслимъ за грѣхове-тъ си, прилично е да не ядемъ или да ядемъ малко. Св. Писаніе не зарѣча колко *часто* да постимъ, но оставя това на съвѣсть-тъ на всякой человекъ. Длъгы пости или различаваніе въ ястія быдохъ притурени отъ петый-тъ до осмый-тъ вѣкъ, и сѣ, както казува Апостолъ-тъ, знакъ на отстъпленіе-то отъ вѣрж-тъ: “Ще отстъпять нѣкои отъ вѣрж-тъ, и ще зарѣчатъ да ся не ядѣтъ нѣкои ястія.” и пр.

Третій-тъ Знакъ

На това отстъпленіе е, *едно общо развращеніе*. “Това знай че въ послѣдни-тъ дни ще дойдѣтъ лоши вѣремена. Защото человекы-тъ ще бѣдѣтъ *сѣмолюбци, високоумни, гордѣ-*